רבי יסמעאל · [וחכמים אומרים] אחד עשר קרבן אחד חול מקלגס סיה ☜ וכי נאמר קרבן קרבן · אחד לאחים ואחד לרקיקין · דליהוי משמע דמי קרבנות הם : ופליג נמי פליג קרבן אחד · ואחש"ס ק כתב בו שני מינין אלמא שניהן נקרבין קרבן אחד : ובוגנן · דלאחר תפיסין ז) פוסקין ומערבין עד שמחזיקין לאלתן כראחר בחלו מנחות (נקמן עה·) ואחר ק בוגנן כאחת בשמן : רבי יוסי ברבי יהודה כאחה סבירא ליה כדמפרש נקמן : פס וכל פשמוך לפמס שני [ה] מינין ס· עמשה בתרוחה וכמחבה) שני מינין קרבן ו] (הוא) ואם הכיא מחלה ומחלה מזה לא יצא · וכל מנחה בלולה בשמן ומריבה שני מינין הן : פף כל ז] וכו' · שני מינין הן כלומר חטה ורקיקין האמורים בויקרא שני מינין ואין מלמרשין : פשיר קפאר רבי שמעון · וכי גחמר קרבן קרבן : בשמן בשמן · הסיסן הנגון אחין בחין כאחת : ורבי שמעון אמר נך · לא לא כתב בשמן לכל חד : ס"ל · הוחיל ואין הסיסן חוזקא קאמר מחלה חטה ומחלה רקיקין : פיבפ ביניהם דיעבד · לכל יהודה דליף מעמא מקרבן אחד (ה) ק] דיעבד בחרוה אלא יוסי דליף ס] מבלולה ומריבה כי סיי דבלולה הסיא מנחה נדבה ומריבה הסיא מנחת חוטא ולפיכך דיעבד אם מירבן פסולה "כדאמר (ויקרא ס) לא יסים עליה שמן ואם שם פסול סבי שני מינים חטים ורקיקין דיעבד לא :

הדרן עלך כל המנחות

רבי יסמעאל אומר עומר הזה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש הכהנים אומרים אחד שבת ואחד חול "משלש הזה בא"רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקיפה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ג) ושלש מגלות חכמים אומרים אחד שבת ואחד חול בשלשה בשלש קופות ובשלש מגלות : גמ' בשלמא רבנן קא סברי עשרון מבחר בשלשה סאין אתי ולא שנא בחול ולא שנא בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מבחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מבחר בלא טרחא אתי מחמש בטרחא אתי משלש בחול מיתיתין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מטב שיבה במלאכה אחת בטרחה ואל יבה במלאכות הרבה אמר רבא ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד ותניא ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה ג) דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אחר"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אתם כל היכא דאפשר לא מרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא מרחינן שאני דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בזיון קדשים אבל אתם דאיכא בזיון קדשים אימא

וכי נאמר קרבן קרבן שני פעמים והלא לא נאמר אלא קרבן אחד ונאמר בו חלות ורקיקין מעתה רצה להביא חלות מביא רקיקין מביא *מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא ובוללן וקמץ משניהם ואם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא רבי *יוסי ב"ר יהודה אומר מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין ת"ל כל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן ורבה לכל בני אהרן תהיה מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין ורבי יהודה שפיר קאמר ר' שמעון אמר ליה כיון דכתיב בשמן בשמן כמאן דכתיב קרבן קרבן רבי ורבי שמעון אי לא כתיב בשמן בשמן הוה אמינא חזוקא מחצה חלות ומחצה רקיקין אבל חלות לחודייהו ורקיקין לחודייהו אימא לא, קא משמע לן רבי יוסי ב"ר יהודה הייו אבות איכא בינייהו דאי עבר :

הדרן עלך כל המנחות

רבי יסמעאל אומר עומר הזה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש *וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול "משלש הזה בא"רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקיפה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ג) ושלש מגלות חכמים אומרים אחד שבת ואחד חול בשלשה בשלש קופות ובשלש מגלות : גמ' בשלמא רבנן קא סברי עשרון מבחר *בשלשה סאין אתי ולא שנא בחול ולא שנא בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מבחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מבחר בלא טרחא אתי מחמש בטרחא אתי משלש בחול מיתיתין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מטב שיבה במלאכה אחת בטרחה ואל יבה במלאכות הרבה אמר רבא ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד ותניא ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה ג) דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אחר"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אתם כל היכא דאפשר לא מרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא מרחינן שאני דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בזיון קדשים אבל אתם דאיכא בזיון קדשים אימא

מנחות צק [ה] מיין מנחה המחמה שני מינין : [ב] ליל הגיה דלי מלמה :

מנחות הבלח (ה) ושרי ליה מיסה ביניהם וכי מקרבן אחד כבר כדיעבד ולרבי יוסי דליף מבלולה :

מסורת השס"ם

א) ז ב מיי' פ"ז מהל' סמיכין והשמטין הלכה יא :

ב) ג מיי' פ"ח מהלכות קרבן פסח הלכה מה :

[ל"ל עה. ס. לקמן שכ:]

לקמן שכ.

[לקמן עה.]

[ל"ל עכ.]

[לקמן עכ.]

שבת קמה קלב: [פרשת דשבתא ל"ל]

רבינו נרשום

בסמוכים אחרי: קרבן אחד אמרתי לך כלשון קרבן אחד מסין אחד יביא מנחה מאפה ולא שנים הוא היה בא מחצה חלות ומחצה רקיקין הוי ב' קרבנות: אל"ל שמשון אלא נאמר קרבן

נוסח/מקור

ד' מחלוקות תנאים בענין אומר הבא בעבור I - כלות הטלוים טנקלה II - חסר המשתתפים בקבלה

ל"ל משלשה

שיטה מקובצת

ה) אומר חסמר
ב) קופות ובשלש :
ג) עד החזה (שבת דף קה ע"ב ושם פסחים דף סה ע"ב ושם ד' : ד) ואיתיה פרחתן ומפורש: ה) מינין הכל : ו) מיני קרבן תון: ז) אף כל מנחה אשר תאפה בתנור : ח) ואיך אלא שנים ל כ ח ח ל ה הוא אלא הוא דיעבד שפיר דסי אלו ס) מעמא מבלולמי) עד שמעמידין אחרון על עשרון : ט) לייחד חמש דמה : יא) ראפשר · ש י כ ו ל לדמיכה את האמורים עד החזה חס"ר אמרה לא : יב) פסוד הזה חרין לשעירי חרגלים או לכבשי חגיגה שאם חל בשבת אין בישולם דוחה שבת · ת"ה :

קרבן ב' פעמים בפסוק וייחוי אומר חלות קרבן אחד ורקיקין קרבן אחד עכשיו שלא נאמר אלא קרבן א' משמע דחלות ורקיקין קרבן א' ואם רצה להביא מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא ורקרבן א' ומחצה הכל ראשון לעצמו ב' מינין בכל אחד ואחד ודוכל נעשה במרחשת ועל מחבת שני מינין הן וכל מנחה בלולה בשמן ורבה בלולה בשמן ורבה ב' מינין הן ואם הביא מנחה א' משניהם לא יצא אבל חלות לחודייהו ורקיקין לחודייהו אימא לא יביא קמ"ל בשמן בשמן דאיתה שיבה בי